

in de realiteit van het leven onverdragelijk en onuitstaanbaar zijn. Zelfs, indien wij hem als een caricatuur moesten beschouwen, zou het niet aardig meer zijn.

ROEL HOUWINK

EMILE BUYSSE, *Parade in den herfstnacht*. Amsterdam, De Amsterdamsche Keurkamer, z.j.

Wij hebben nieuwer werk van Emile Buysse gelezen, dat sterker is dan deze — in dubbelen zin! — goedkoop uitgegeven novelle. Het is of de schrijver zich den tijd niet heeft gegund dit verhaal in zich te laten bezinken. Spanen van zijn wereldbeschouwing steken overal, als botten door het vleesch, door zijn verbeeldingswereld heen. Het is ongetwijfeld een ernstig gevaar, dat de schrijver hier bedreigt. Hij zou niet de eerste zijn, die zijn talent verschreef als propaganda-materiaal voor deze of gene politieke of geestelijke beweging.

ROEL HOUWINK

DR. C. J. WYNAENDTS FRANKEN, *Aphorismen*. A'dam-Sloterdijk, N.V. Wereldbibliotheek, 1937.

In dezen bundel van ruim negenhonderd oorspronkelijke aphorismen, die wij gaarne in een wat minder confectie-achtig pakje gestoken hadden gezien, heeft Dr. C. J. Wynaendts Francken als besluit van een vijf-en-veertigjarige schrijversloopbaan de vrucht neergelegd van zijn levensbezinning.

Een boek als dit vat men met eerbiedige handen aan. Hier is geen waanwijs auteur aan het woord, die meent, dat het welzijn der wereld van hem afhangt, of die zich miskend acht, omdat men hem voor de Nobelprijs heeft gepasseerd. De man, in wiens geest deze aphorismen rijpten, is een bescheiden mensch, die nimmer met zijn werk langs de huizen heeft geleurd. En nu hij ons, als het ware als een afrekening, het resultaat (in geconcentreerden vorm!) voorlegt van een waakzaam en intensief gedachtenleven, past ons in de eerste plaats eerbied tegenover den geestelijken arbeid, welke in dit boek besloten ligt.

Naast deze eerbied zijn wij tot dankbaarheid verplicht, omdat de levenswijsheid, die Dr. Wynaendts Francken in zijn bundel verzameld heeft, van edel gehalte is. Wij kunnen deze aphorismen met vrucht doordenken en . . . wij kunnen eraan verder denken. Zij hebben niets van een soort geestelijke dictatuur, maar laten onze eigen gedachten vrij.

Onze tijd gunt ons niet veel bezinning meer; doch wellicht, dat hij, die dit boek in handen krijgt, eensklaps beseft, wat wij bezig zijn te verliezen met onze jacht naar een einder, die nimmer nader komt. Wellicht, dat hem de oogen opengaan voor den oneindigen rijkdom van een wereld, die vlak voor zijn voeten ligt, die de radio overbodig maakt, het bridge-festijn en zooveel